

De Soundcheck **GUY PRATT** **NICK MASON'S'**

SAUCERFUL OF SECRETS

Saucerful of Secrets speelt alleen zeer vroeg Pink Floyd-werk en de drummer is niemand minder dan Nick Mason, die daarmee dus eigenlijk zijn eigen band covert. We vinden nog wat fijne namen onder 'de Saucers', zoals Spandau Ballets Gary Kemp op zang en gitaar en Guy Pratt op zang en bas. We waren te gast in Eindhoven om de soundcheck en de show mee te maken en om bij te praten met Guy.

Blockheads-gitarist Lee Harris had een idee en hij benaderde Guy Pratt. Het idee was om een band te beginnen die alleen vroeg Pink Floyd-werk zou spelen. De Syd Barrett-tijd dus. Voor wie het niet weet: Guy speelt al zo'n 35 jaar met Pink Floyd en David Gilmours soloshow's. Lee hoopte Nick Mason via Guy te bereiken - de laatste speelt immers als sinds 1987 in Pink Floyd - en dat lukte. Gary Kemp en toetsenist Dom Beken maken de bezetting compleet. Guy Pratt kwam al eerder aan bod in De Bassist, over zijn carrière bij Pink Floyd, Dave Gilmour, Michael Jackson (Earth Song) en natuurlijk zijn uitzonderlijke spel op Madonna's Like A Prayer. Dit keer hebben we het dus uitsluitend over Saucerful of Secrets en zijn spullen.

Guy beaamt meteen dat de band echt een vriendengroep is, maar het is zeker geen schoolreisje. In tegendeel. 'Ik heb nog nooit zo'n zwaar schema gehad; we hebben soms zes optredens in een week, met veel overnachtingen in de bus, maar we houden hier echt van. Maar je doelt natuurlijk op de foto's van onze uitstapjes die ik op de socials plaats. We tourden door het oosten van Europa, op plekken waar we niet eerder waren. Iedere stad heeft wel een belangrijk museum en dan ga je er toch heen. Nu spelen we weer in bekende steden en doen we het overdag rustig aan.'

Voordat we het podium opgaan om de spullen te bekijken, nemen Nick en Guy een korte video op met de burgemeester van Nuenen, om de Oekraïense vluchtelingen daar een hart onder de riem te steken. Onder de naam Pink Floyd namen Mason, Gilmour en Pratt de single Hey Hey Rise Up op, waarvan de opbrengst naar Oekraïne gaat. 'Het is wel raar. We speelden in veel landen rondom Oekraïne en bij elke stad heb je het idee dat het Marioepol zou kunnen zijn. Wij proberen een goeie vibe te brengen, ik heb het vaak even over het nummer dat we uit hebben gebracht, maar dat kan niet in alle landen. Soms zijn de mensen behoorlijk pro-Russisch. Ik vraag het dus altijd even voor de show.'

Normaal kunnen we je uittrekken op Betsy, je Burgundy Mist Fender Jazz, maar nu speel je op Precisions en Rickenbackers. Is dat speciaal voor deze band?

'Ik wil graag periode-correct zijn, ja. Alles vanaf '67 is op de Rickenbacker en vanaf '70 op de P. Mijn twee minst favoriete bassen. Ik wilde altijd een Rickenbacker, maar het is gewoon niet mijn bas. Ik speel ook nog eens veel

met plectrum; ik kan mijn rechterhand nergens kwijt, dus het voelt als een handicap. Ik snap echt niet dat zoveel prog bassisten op een Rickenbacker spelen. Het klinkt te gek hoor, maar ik zou het liefst mijn J pakken. Ik wissel af tussen een Jetglo (zwart, CD) en een 4003 in Montezuma Brown. De naturel P die ik gebruik is een Nash en de ander een American Professional uit 2018 ofzo. De Nash heeft echt die oude P-sound, warm en rond, terwijl de Fender agressiever is, à la JJ Burnell.'

Ik weet dat je een Entwistle-fan bent (die avond verweeft hij stukjes 5:15 en The Real Me door de Floyd-nummers) en tijdens de vorige show speelde je een nummer op een Warwick Buzzard. Waar is die gebleven?

'Warwick wilde een bas voor me bouwen, ik had niet echt iets nodig, dus ik koos voor de Buzzard. Toen ie binnenkwam en ik hem omhing zei mijn vrouw: "Je staat zelfs als Entwistle." Je kan ook maar op één manier staan met zo'n bas. Verder is het een nachtmerrie. Hij past in geen enkele koffer of standaard, maar het nummer Let There Be More Light was een soort Spinal Tap-moment in de set en daarom bracht ik hem mee.'

Je speelt met twee Ashdown 3x10-kasten die doen denken aan de WEM kasten van weleer, oftewel de speakerkasten die Pink Floyd gebruikte. Zijn die speciaal voor deze band gemaakt?

'Dit verhaal gaat eigenlijk al terug tot 2006, toen David Gilmours gitaartechneus Phil Taylor een keer

> WEM-logo's op mijn versterkers plakte. Het was een grapje, maar Ashdown-oprichter Mark Gooday en ik hebben beiden een WEM-obsessie en Mark maakte deze kasten voor mij. Het lijkt een soort WEM PA-speaker en het past te gek bij deze tour. Ashdown produceert ze nu, het is officieel geen signaturekabinet, maar eigenlijk wel natuurlijk, haha!'

Je top is wel duidelijk een signatureversterker.

'Ja, en die is te gek. Ik zet ze qua volume nooit boven de 4. Mijn Ashdown ABM's zijn goed, maar ik wilde een paar kleine dingen veranderen, vooral in het uiterlijk. Met de grote knoppen hebben ze een beetje een industriële sixties-look, ze hebben twee VU-meters en de voorversterkerbuis is wat warmer, wat agressiever. Ik heb een speciaal pedaal en kan drie niveaus qua buizendrive gebruiken en er is een aparte ingang voor mijn Moog Taurus pedalen. Maar eigenlijk wilde ik vooral een cool uiterlijk.'

Ja, vertel eens over je Taurus pedalen. Hoe gebruik je die?

'Ik had ze eigenlijk voor één nummer, maar ik gebruik ze steeds vaker. Roger (Waters, CD) speelde vaak hoog op de hals en hij speelde voor Peter Hook al als Peter Hook. De basriff op Atom Heart Mother Suite is bijna een gitaar. Ik kan hem wel laag spelen, maar dan verlies je karakter. Ik speel dus hoog op de bas en dan de partij laag op de Taurus. Je kunt wel een octaverpedaal gebruiken, maar nu kun je bijvoorbeeld alleen de grondtoon laag spelen tijdens een hoog riffje, of alleen de eerste noten. Thuis oefenen is heel lastig, dus ik heb dit gaandeweg tijdens de tours geleerd.'

Van pedalen naar effectpedalen: wat heb je op je plank?

'Ik heb drie compressors, je kunt er niet genoeg hebben, en ik gebruik ze als volumeregeling. De Demeter Compulator staat altijd aan. De TC Sub'N'Up gebruik ik als ik meer een synthbasgeluid moet hebben en ik heb een Boss octaverpedaal voor wat stukjes. Ik heb twee delays. De Boss is te clean, de Fox Gear Echosex te fel, maar samen klinken ze te gek. Precies goed. Dan is er de Knee Trembler. Die heeft één taktaktak-setting die precies goed is voor deze muziek en volgens mij wordt ie alleen door Pink Floyd-tributebands gekocht voor die ene stand. En ik gebruik soms een chorus, wat eigenlijk niet hoort.'

Haha, je blijft ook een eightiesbassist, Guy!

'Je kan de jongen uit de eighties halen, maar de eighties niet uit de jongen! Verder gebruik ik een phaser. Ik heb veel oude live-opnames beluisterd en Roger trapt echt te pas en te onpas zijn phaser in. Als ik ook maar even denk dat Roger het zou doen, doe ik het ook. Voor de rest heb ik nog wah- en volumepedalen.'

Heb je enig idee wat Roger van jullie vindt?

'Hij heeft een keer een nummer met ons meegedaan. Hij zei: "Dit is echt wat voor Guy Pratt", haha. Ik nam het maar als compliment.'

Bij Pink Floyd en Roger Waters deed je koortjes, maar nu zing je echt. Uncut Magazine was er zelfs lovend over.

'Die recensie in Uncut was ongelooflijk. We hebben ze niks betaald hoor, haha. Ik ben vooral blij dat ik nu pas, op mijn zestigste, zanger ben geworden. Ik heb me jarenlang kunnen misdragen en ik heb mijn stem nooit gespaard, maar dat doe ik nu wel. Het was helemaal niet het idee dat ik zou zingen in deze band, maar het ontstond. Het leek me wel leuk om de partijen Rick (Wright, inmiddels overleden en ooit zijn schoonvader, CD) te zingen vanwege de familieband.'

Het is inmiddels bijna showtime. Ik help Guy nog even met de uitspraak van 'goedenavond', 'dank u wel' en 'Eindhoven', en de show kan beginnen. •

thesaucerfulofsecrets.com

Lees, luister en kijk verder op [deBassist](#) +

[SPOTIFY](#) Saucerful of Secrets - Live At The Roundhouse

[VIDEO](#) Set The Controls (Live) - met Roger Waters

[INTERVIEW](#) extra's Guy en de opnames met Pete Townshend

[INTERVIEW](#) extra's Guy's geheime optreden met Roger Waters

[INTERVIEW](#) extra's Guy over zijn lockdownvideo's

debassist.nl

